

відкритою є проблема адаптації міжнародних стандартів, що регулюють облік до вітчизняного агропромислового виробництва. Отже, можна спостерігати перспективність подальших досліджень в області обліку необоротних активів підприємства.

Список використаних джерел

1. Моссаковський В. Невирішені питання обліку непоточних активів / В. Моссаковський // Бухгалтерський облік і аудит. — № 5. — 2010. — С. 17—28.
2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (МСБО) 41 «Сільське господарство» [Електронний ресурс]/— Режим доступу: http://www.minfin.gov.ua/document/92454/%D0%9C%_41.pdf;
3. Скиба О. І. Облік довгострокових біологічних активів /О. І. Скиба // Університетські наукові записки. — №1. — 2010.
4. Хома С. Особливості обліку необоротних активів, утримуваних для продажу / С. Хома // Бухгалтерський облік і аудит. — № 4. — 2009. — С. 20—24.

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ДОХОДІВ ВІД ОПЕРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Силка Ю.В., студентка ОКР «Магістр», спец. «Облік і аудит»

Науковий керівник – Плаксієнко В.Я., д.е.н., професор

Сучасна характеристика поняття «операційна діяльність підприємства» визначається бухгалтерським та економічним підходом до його формування. Бухгалтерський підхід до поняття «операційна діяльність» сформулювано у Національному стандарті бухгалтерського обліку – П(С)БО 3 «Звіт про фінансові результати», в якому воно зазначено наступним чином: «Операційна діяльність – основна діяльність підприємства, а також інші види діяльності, які не є інвестиційною або фінансовою діяльністю». Там же наведено визначення поняття основна діяльність підприємства, яке не є найважливішою характеристикою його операційної діяльності: «Основна діяльність – операції, що пов'язані із виробництвом або реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг), які є головною метою створення підприємства і забезпечує основну частину його доходу»

Дослідженню проблем обліку доходів надавали увагу в своїх працях провідні вітчизняні та зарубіжні вчені-економісти: В.В. Сопко, Ф.Ф. Бутинець [1], В.Ф. Палій, Я.В. Соколов, М.С. Пушкар, Г.М. Курило, З.Ю. Шара, А.В. Приходько та інші.

Дохідність підприємства є одним із найголовніших показників, що відображають фінансовий стан підприємства. Такий показник визначає мету підприємницької діяльності. Як економічна категорія, дохід є потоком грошових коштів та інших надходжень за звітний період, отриманий від продажу продукції (робіт і послуг) [2].

Реформа бухгалтерського обліку, яка проводиться в Україні, не змінила суті процесу реалізації, запропонувавши дещо інші підходи до організації його обліку. П(С)БО 15 «Дохід» [3] містить порядок визначення, оцінку та розкриття у фінансовій звітності доходу, який виникає в результаті реалізації чи використання активів підприємства іншими суб'єктами господарювання.

Отже, відвантажена покупцям і списана з матеріально відповідальних осіб сільськогосподарська продукція вважається реалізованою. Відношення реалізованої продукції до валової становить коефіцієнт товарності. Чим менше залишається готової продукції для внутрішньогосподарських потреб, ти вищий рівень її товарності.

З введенням П(С)БО 30 «Біологічні активи» в діяльності сільськогосподарських підприємств пов'язаних з виробництвом та реалізацією сільськогосподарської продукції рослинництва і тваринництва, і виникло поняття «біологічні активи» і в зв'язку з цим доходи від їх первісного визнання – частина доходу формується за рахунок реалізації цієї продукції, то питання обліку доходів від первісного визнання та реалізації біологічних активів потребує детального вивчення.

За новою методикою обліку за П(С)БО №30 «Біологічні активи», доходи від сільськогосподарської діяльності визнаються не за фактом реалізації продукції, а в момент первісного визнання біологічних активів та сільськогосподарської продукції на кожен звітну дату при позитивній зміні їх справедливої вартості. Доходи від первісного визнання та зміни справедливої вартості обліковують на рахунок 71 «Інший операційний дохід» і відображають у ф. № 2 «Звіт про фінансові результати» по рядку 060 «Інші операційні доходи». Тому сума цих доходів включатиметься у загальну суму валових доходів підприємства (знаменник рахункового критерію), а в чисельнику відобразатиметься лише сума від реалізації сільськогосподарської продукції, яка обліковується на рахунок 90 «Собівартість реалізації» та відображається в рядку 010 «Доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)» ф. № 2 «Звіт про фінансові результати».

Дослідження нових методологічних підходів до обліку сільськогосподарської діяльності при застосування П(С)БО 30 показує, що змінюється склад об'єктів бухгалтерського обліку у вигляді біологічних активів, їх оцінка та визначення результатів діяльності підприємства. В зв'язку з цим потребує перегляду цілий ряд реєстрів бухгалтерського обліку. П(С)БО 30 вносить принципово новий підхід до концептуальних основ обліку, контролю і звітності сільськогосподарських підприємств.

Отже, дохід від реалізації продукції, робіт і послуг є основним джерелом відшкодування коштів, які були витрачені на виробництво і реалізацію продукції, утворення доходів і формування фінансових ресурсів. Від його величини залежить не тільки внутрішньовиробниче відшкодування витрат і формування прибутку, а й своєчасність і повнота податкових платежів, погашення банківських кредитів. Дохід також є основним джерелом розвитку підприємства, науково-технічного удосконалення його матеріальної бази і

продукції, усіх форм інвестування. Без інформації про доходи підприємства неможливо скласти форми фінансової та податкової звітності.

Список використаних джерел

1. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський фінансовий облік. – Житомир, ІІІ «Рута», 2005. – 756 с.
2. Лишеленко О.В. До питання обліку витрат і доходів підприємств.// Статистика України. – 2004. - № 3. – С. 108-112.
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 15 «Дохід»// Національні стандарти бухгалтерського обліку.
4. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 30 «Біологічні активи» затверджене наказом Міністерства Фінансів України від 18.11.2005 №790

ПРОБЛЕМИ І НЕДОЛІКИ ПОДАВАННЯ ТА СКЛАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Слепченко О.Л., студентка ОКР «Магістр», спец. «Облік і аудит»

Науковий керівник – Фесенко Д.М., к.е.н., професор

Фінансова звітність є базою для проведення аналізу діяльності підприємства. Залежно від точності інформації, яка наведена у звітності керівництво може розробляти майбутню стратегію діяльності фірми, адже завдяки своєчасності та достовірності даних фінансової звітності можна прийняти правильне рішення.

Складне переплетіння інтересів різних груп користувачів до звітної інформації передбачає її використання в процесах оцінки, аналізу та прогнозування умов і результатів господарювання як окремого підприємства, так і галузі в цілому. Необхідно відмітити, що вплив фінансової звітності на ефективність прийняття рішень визначається тим, наскільки об'єктивно вона відповідає запитам користувачів.

Звичайно, складання фінансової звітності дає ряд переваг, адже саме на її базі можна зробити детальний аналіз діяльності та фінансової стабільності підприємства, але поряд з рядом позитивних характеристик хотілось б звернути увагу і на проблеми та недоліки, які виникають при її складанні.

Перш за все, звернемо увагу на нестабільність національної грошової одиниці, постійно ростуча інфляція дещо спотворює показники звітності, тому при розробці стратегії розвитку підприємства, треба враховувати, що при грошовому визнанні активів має вагу і індекс інфляції; оцінку оборотних і оборотних активів потрібно здійснювати за цінами їх придбання, яка не завжди відповідає ринковій ціні.

Серед недоліків вагоме місце посідає і «нереальне» відображення інформації. Часто фінансова звітність показує ту інформацію, яка є вигідною для власника. Особливо це торкається тих власників, у яких значна частина економічного потенціалу їх підприємств знаходиться в тіні.